

10 november: ilja

Wat is het toch lekker hier. In Avon guesthouse worden we echt verwend en ik denk dat de 2 eigenaren blij zijn dat ze mensen hebben om voor te zorgen. Wat een lieve mensen zijn het toch. Vandaag gaan we na het ontbijt op pad met de eigenaresse. Ze is blij met haar dagje vrij, nu hoeft ze niet te koken, te wassen en bedden op te maken. Nee ze mag ons rondleiden. Ze is blij, heel blij! Om een uur of half 11 gaan we op pad. Met z'n drieën in een tuktuk, wel een beetje opgevouwen maar goed, wij zijn een stel schriepen en willen geen geld uitgeven aan een behoorlijke taxi. Eerst gaan we een vriend van haar bezoeken bij een maansteenmijn. Nu had Nicole mij al gewaarschuwd om er niets te kopen, het is daar 3 keer zo duur als elders. En goede raad knopen we in onze oren. We rijden een goede 20 minuten en komen dan bij een afgelegen gebied. We worden ontvangen door een vriendelijke man. We krijgen een rondleiding door de plantage, zien hoe ze kaneelolie maken en gaan tenslotte naar de mijn. Nou dat is een groot woord voor een onder water gelopen gat in de grond. Er staat een waterpomp het water uit het gat te pompen, dus we zien echt niets van de mijn. Wel staat er een man naast die ons laat zien hoe hij maansteen uit het gruis filtert. Dit gebeurt een beetje op de wijze waarop ze goud zoeken. In een grote mand met fijne azen ligt het gruis, er wordt water bij gedaan en dan schudden en zeven maar. Wat overblijft zijn ruwe stenen. Vervolgens laat de man zien hoe de steen gepolijst wordt en moet ik het ook even proberen. Als een volleerd polijster ga ik aan de slag en produceer een mooie steen. En dan begint het grote verkooptraject. We moeten mee naar de showroom. Ik ben blijkbaar het slachtoffer en moet zeker 60 ringen zien, 40 kettingen en 20 armbanden. Ik geef geen kik, maar ga me steeds ongemakkelijker voelen. Deze man laat blijkbaar niet los totdat hij iets heeft verkocht. Ik hang een verhaal op over een kado voor iemand anders maar omdat we reizen kunnen we nu niets meenemen dus kunnen we eventueel online bestellen. Man blij dat er interesse is en maakt een prijs voor een complete sieradenset. Ik laat het opschrijven en maak voor de formaliteit een foto van alles. Zo nu kunnen we eindelijk afscheid nemen..... Remco bekijkt alles van een afstandje en is blij dat hij zich er niet mee heeft hoeven bemoeien. We stappen in de tuktuk en gaan op pad. De 2e halte is de poelier. Vanavond gaan we bbq en er moet nog vlees gehaald worden. Er wordt een kilo kip ingeslagen en ook nog flink wat fruit bij de groenteboer ernaast. Dan stoppen we nog even bij het guesthouse om alles in de koelkast te droppen. We gaan naar galle, een grote badplaats even verderop om een lokale craftshop te bekijken. Het is inderdaad heel afgelegen. We zien hoe men olifanten maakt en als we interesse tonen in 1 ervan, kunnen ze geen prijs bepalen. Blijkbaar verkopen ze hun waar altijd aan winkels en groothandels en weten ze niet wat ze moeten rekenen. De shop aan de overkant heeft min of meer hetzelfde, hier kunnen ze wel prijzen noemen en het is een stuk goedkoper dan bij de fabriek waar we eerder zijn geweest. We twijfelen nog een beetje en besluiten toch niet te kopen, wel spreken we met de eigenaresse af dat als we later nog iets willen kopen, we haar bellen zodat zij het kan regelen. Ondertussen is het lunchtijd geworden. Ze stoppen bij een grote lokale van der valk waar we wat kunnen eten. We nodigen de tuktukbestuurder en onze gastvrouw uit en eten gezamenlijk voor €5 een lekkere lunch. Ze willen ons ook nog wat laten zien van Galle en we gaan naar een Nederlands fort. Een groot en mooi bouwwerk waar we wat rondwandelen. Er loopt flink wat

Spontane barbeque.....

Geschreven door Remco & Ilja
zaterdag 16 november 2013 04:34 -

bewaking rond vanwege een grote internationale bijeenkomst en de mannen hebben blijkbaar weinig te doen want 1 van hen loopt mee en geeft wat uitleg over het fort en laat ons de toegang tot de gevangenis zien.

Dan is het bijna 15 uur en we moeten nog wat garnalen kopen voor de bbq. Dat doen we op de terugweg. Als we thuis aankomen zijn Teoh en Nicole ook al thuis. Remco gaat aan de slag met zijn videofilm en wij gaan aan de slag met het bereiden en snijden van het vlees en het fruit. Langzaamaan komen de anderen ook thuis en gaan aan de slag. Er moet nog een rondje supermarkt worden gedaan en Remco haalt nog even een flesje rode wijn voor onze gastvrouw.

Vervolgens worden de 3 bbq's gevuld en kan het fikkie stoken beginnen. Dit blijkt moeilijker dan gedacht. De kooltjes uit de supermarkt zijn erg hard en vatten lastig vlam. Kokosnotenschil en diesel moeten er aan te pas komen om het eea te laten branden. Dat lukt na een uurtje ploeteren en dan kan de kip, garnalen en vis op het rooster. We hebben allemaal voor eigen gebruik ingeslagen en wat extraas voor de eigenaren. Die hebben het helemaal naar hun zin. De stereoinstallatie is tevoorschijn gehaald en singalese muziek staat op. Er volgt een spontane danssessie waarbij remco en ik even een kleine jive doen. Er staan aardig wat mensen op de woonkamervloer te swingen en de eigenaren glimmen van plezier. Zij hebben nog nooit gebbqt en deze spontane party is voor hen ook helemaal nieuw. Maar ze genieten met volle teugen en heben zelfs vrienden uitgenodigd om te komen kijken. Die mogen natuurlijk ook aanschuiven, er is genoeg! Ook wordt zoonlief in Australie gebeld om te laten horen wat er allemaal gebeurt. De hulp in de huishouding krijgt bbq les zodat ze de volgende keer het zelf kunnen doen. Er zit een russisch stel in ons guesthouse die ook weer 4 vrienden hebben meegebracht, er zijn 2 engelsen die ook lang op reis zijn en 2 kiwi's die 2 jaar in engeland hebben gewoond en nu weer op weg zijn naar nieuw zeeland. Stuk voor stuk allemaal aardige mensen en iedereen heeft een gezellige avond. Zelfs de russen die weinig engels spreken doen hun best. Voldaan kunnen we terugkijken op een mooie avond vol met nieuwe vrienden.....